

Ročník 1995

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 45

Rozeslána dne 15. srpna 1995

Cena Kč 11,50

O B S A H:

170. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Lotyšskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
171. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o spolupráci v oblasti jaderné energetiky
172. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Rozhodnutí č. 1/95 Společného výboru Evropského společenství a České republiky týkajícího se změn Rozhodnutí č. 1/93 (C) Společného výboru Evropského společenství a České republiky a Slovenské republiky ze dne 28. května 1993 o vývozu některých ocelářských výrobků z České republiky do Společenství, vyhlášeného pod č. 204/1993 Sb.

Redakční sdělení o opravě chyb v nařízení vlády č. 142/1995 Sb., v nařízení vlády č. 143/1995 Sb. a v oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí uveřejněném v částce 29/1995 Sb.

170

SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. října 1994 byla v Rize podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Lotyšskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 22. května 1995.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA
mezi Českou republikou
a Lotyšskou republikou
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku
v oboru daní z příjmu a z majetku

Česká republika a Lotyšská republika,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z části příjmu nebo majetku včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

- a) v Lotyšské republice:
- (i) daň z příjmů;
 - (ii) daň z pozemků;
- (dále nazývané „lotyšská daň“);
- b) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
 - (iii) daň z nemovitostí;
- (dále nazývané „česká daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Lotyšsko“ znamená Lotyšskou republiku, a pokud je použit v zeměpisném významu, znamená území Lotyšské republiky a jakoukoliv oblast sousedící s výsostnými vodami Lotyšské republiky, na které mohou být podle zákonů Lotyšské republiky a v souladu s mezinárodním právem vykonávána práva Lotyšska týkající se mořského dna a jeho podloží a jejich přírodních zdrojů;
- b) výraz „Česká republika“ znamená území České republiky, na kterém jsou podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Lotyšsko;

- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „státní příslušník“ označuje:
- (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, která je provozována podnikem jednoho smluvního státu, pokud taková doprava není uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- ch) výraz „příslušný úřad“ označuje:
- (i) v případě Lotyšska ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4 Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa založení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto smluvním státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

Pro účely této smlouvy budou vláda smluvního státu, jeho nižší správní útvary a místní úřady považovány za rezidenta tohoto smluvního státu.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním občanem;
- d) jestliže je tato osoba státním občanem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, budou příslušné úřady smluvních států usilovat o vyřešení otázky vzájemnou dohodou a určí pro takovou osobu způsob uplatnění Smlouvy.

Článek 5 Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště, stavbu, montáž nebo instalační projekt nebo dohlížecí nebo poradenské činnosti s nimi spojené, avšak pouze pokud trvá-li tato stavba, projekt nebo činnosti déle než devět měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských a manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tyto účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku předpokládá se, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;

- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoli spojení činností uvedených v písmenech a) – e), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stále provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti. Jestliže však činnosti takového zástupce jsou zcela nebo z převážné části věnovány zájmům podniku, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stále provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je do-

tyčný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, obce nebo podobná práva k získání nemovitého majetku, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Jestliže vlastnictví akcií nebo jiných práv na společnosti opravňuje vlastníka akcií nebo práv na společnosti k požívání nemovitého majetku, jehož je společnost majitelem, příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání takových práv mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je nemovitý majetek umístěn.

5. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stále provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stále provozovny se povoluje odečíst náklady podniku, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde. Náklady, které povolí smluvní stát odečíst, budou zahrnovat pouze náklady odpočitatelné podle vnitrostátních předpisů tohoto státu.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku

jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Mezinárodní doprava

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebyť těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, rezidentovi druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 25 % majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Příslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení. Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak úroky uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou být zdaněny rovněž ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a podle právních předpisů tohoto státu, ale pokud příjemce je skutečným vlastní-

kem úroků, daň takto uložená nepřesáhne 10 % hrubé částky úroků.

Příslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2, úroky, které mají zdroj v jednom smluvním státě a které plynou a jsou skutečně vlastněny vládou druhého státu, včetně jeho nižších správních útvarů a místních úřadů, ústřední bankou nebo jakoukoliv finanční institucí zcela vlastněnou touto vládou nebo úroky plynoucí z půjček garantovaných touto vládou, budou vyjmuty ze zdanění v prvně zmíněném státě.

4. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémii a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož je placen úrok, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky, mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové licenční poplatky mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 10 % hrubé částky z licenčních poplatků.

Příslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro rozhlasové nebo televizní vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vázou k této stále provozovně nebo stále základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátec licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka

platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, nebo podílů na společnosti, jejíž jmění je tvořeno převážně takovým majetkem, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky, které plynou podniku jednoho smluvního státu ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen v tomto státě.

4. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy pobírané fyzickou osobou, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti, podléhají zdanění jen v tomto státě, nemá-li tato osoba pro účely provozování svých činností pravidelně k dispozici stálou základnu ve druhém smluvním státě. Jestliže má nebo měla takovou stálou základnu, příjem může být zdaněn v druhém státě, ale pouze v rozsahu, který lze přičíst této stále základně. Pro účely tohoto odstavce se má za to, že fyzická osoba má ve smluvním státě stálou základnu v daňovém roce, jestliže její pobyt v tomto státě trvá nejméně 183 dnů v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v tomto roce.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a učentů znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném finančním roce, a
- odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného rezidentem jednoho smluvního státu na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě zdaněny v tomto státě.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník, nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy, o nichž se zmiňuje tento článek, budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 vyjmuty ze zdanění ve smluvním státě, v němž umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost, za předpokladu, že tato činnost je hrazena z podstatné části z veřejných fondů tohoto státu, jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu.

Článek 18

Penze

1. Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu některého smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze v tomto státě.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 a ustanovení odstavce 2 článku 19, vyplácené penze a jiné dávky, ať už jde o pravidelně se opakující nebo jednorázovou odměnu, poskytované na základě zákonů o sociálním zabezpečení jednoho smluvního státu nebo na základě veřejného systému organizovaného jedním smluvním státem pro účely sociální péče, budou zdaněny pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo agenturou nebo institucí zcela vlastněnou státem, správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu orgánu nebo agentuře nebo instituci, podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním občanem tohoto státu, nebo
 - (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.
2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, správní útvar nebo místní úřad tohoto státu nebo agentura nebo instituce zcela vlastněná tímto státem, správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby závislého charakteru prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu nebo agentuře nebo instituci, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním občanem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo agenturou nebo institucí zcela vlastněnou státem, správním útvarem nebo místním úřadem.

Článek 20

Studenti, profesori a výzkumní pracovníci

1. Platy, které student nebo učeň nebo stážista, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

2. Fyzická osoba, která navštíví jeden smluvní stát za účelem výuky nebo provádění výzkumu na univerzitě, vysoké škole nebo jiné uznávané vzdělávací instituci v tomto smluvním státě a která je nebo byla bezprostředně takovou návštěvou rezidentem druhého smluvního státu, bude osvobozena od zdanění v prvně zmíněném smluvním státě z odměn za takovou výuku nebo výzkum na období nepřesahující dva roky ode dne první návštěvy za takovým účelem.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku se neuplatní na příjmy z výzkumu, pokud je takový výzkum prováděn nikoliv pro veřejný zájem, nýbrž v prvé řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, a které mají zdroj kdekoli, o nichž se nepojednává v předcházejících člácích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy, jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v odstavci 2 článku 6, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v některém smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozny tam umístěné, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provoznou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi nebo letadly provozovanými v mezinárodní dopravě podnikem jednoho smluvního státu a movitým majetkem služicím k provozování takovýchto lodí nebo letadel podléhá zdanění pouze v tomto státě.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

1. V případě rezidenta Lotyšska bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Jestliže rezident Lotyšska pobírá příjmy nebo vlastní majetek, který v souladu s touto smlouvou může být zdaněn v České republice, Lotyšsko, pokud jeho vnitrostátní předpisy neposkytují výhodnější zacházení, povolí:

- a) jako snížení daně z příjmů tohoto rezidenta, částku rovnající se dani z příjmů zaplacenou v České republice;
- b) jako snížení daně z majetku tohoto rezidenta, částku rovnající se dani z majetku zaplacenou v České republice.

Takové snížení však v žádném případě nepřekročí takovou část daně z příjmů nebo z majetku v Lotyšsku vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v České republice.

2. V případě rezidenta České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

- a) Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy nebo majetek, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny v Lotyšsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku daně zaplacenou v Lotyšsku. Toto snížení však nepřesáhne takovou část české daně vypočtenou před snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Lotyšsku;

b) pokud v souladu s ustanoveními této smlouvy nebo vnitrostátních předpisů je příjem pobíráný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky osvobozen ze zdanění v České republice, Česká republika může při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se bude mít za to, že výraz „daň zaplacená v České republice“, respektive „daň zaplacená v Lotyšsku“, zahrnuje jakoukoliv daň, která by byla splatná, kdyby podle zákonů České republiky nebo Lotyšska na podporu ekonomického rozvoje nebylo poskytnuto osvobození nebo snížení daně.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepřívětivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, odstavce 7 článku 11 a odstavce 6 článku 12, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentovi druhého smluvního státu, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě. Podobně, jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným,

kteří jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně jakéhokoliv druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod odstavec 1 článku 24, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na časové limity ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojího zdanění v případech neupravených ve smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů),

kteří se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi některého smluvního státu;
- sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
- sdělit informace, které by odhalily obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Diplomaté a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárními úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Vlády smluvních států si navzájem oznámí, že byly splněny ústavní požadavky pro vstup této smlouvy v platnost.

2. Tato smlouva vstoupí v platnost datem pozdějšího oznámení ve smyslu odstavce 1 a její ustanovení se budou uplatňovat:

- pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž smlouva vstoupí v platnost;
- pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž smlouva vstoupí v platnost.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvou vypovědět diplomatickou cestou podáním písemné výpovědi nejméně šest měsíců

před koncem každého kalendářního roku. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok

počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Rize dne 25. října 1994 v anglickém jazyce.

Za Českou republiku:
Ivan **Kočárník** v. r.
místopředseda vlády
a ministr financí

Za Lotyšskou republiku:
Andris **Piebalgs** v. r.
ministr financí

171

SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 4. prosince 1994 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o spolupráci v oblasti jaderné energetiky.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 dnem 4. dubna 1995.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace
o spolupráci v oblasti jaderné energetiky

Vláda České republiky a vláda Ruské federace, dále nazývané stranami,

přihlížejíce ke dříve uzavřeným mezivládním dohodám mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik,

vycházejíce z principů Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o obchodních a ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci z 26. srpna 1993,

potvrzujíce, že jsou stoupenci upevňování mezinárodního režimu nešíření jaderných zbraní,

přihlížejíce k dosaženým výsledkům spolupráce v oblasti výstavby a provozu jaderných elektráren (JE) a uranového průmyslu,

přikládajíce velký význam zajištění bezpečného a spolehlivého mírového využívání jaderné energie na úrovni soudobých poznatků,

vycházejíce z nutnosti vytvořit podmínky pro uskutečňování spolupráce v oblasti jaderné energetiky na komerčním základě při respektování principu vzájemné výhodnosti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Strany budou v rámci právních řádů svých států napomáhat rozvoji spolupráce mezi Českou republikou a Ruskou federací v oblasti jaderné energetiky.

Za tím účelem budou strany vytvářet ve svých státech podmínky pro spolupráci příslušných organizací v oblasti jaderné vědy a techniky a praktického použití výsledků této spolupráce, jaderného palivového cyklu, projektování, výroby, výstavby, přípravy a zabezpečení provozu, rekonstrukce a modernizace jaderných zařízení.

Článek 2

Strany budou napomáhat spolupráci mezi českými a ruskými organizacemi v rozvoji vzájemných dodávek, služeb, ve výměně poznatků a informací na základě vzájemné dohody v těchto základních směrech:

projektování, výstavba, uvádění do provozu a provoz jaderných elektráren a dalších zařízení jaderné energetiky;

výroba a dodávky jaderného paliva pro české JE;

práce spojené s organizací a prováděním oprav a údržby zařízení JE;

práce spojené se stanovením zbytkové životnosti rozhodujících zařízení JE a s prodlužováním jejich životnosti;

poskytování technické pomoci při rekonstrukci a modernizaci JE;

výměna databází spolehlivosti systémů a zařízení JE;

spolupráce a technická pomoc v oblasti palivového cyklu včetně uranového průmyslu;

příprava provozního personálu;

poskytování další technické pomoci, vyžádá-li si to jedna ze stran.

Článek 3

V rámci právních řádů svých států budou strany přijímat opatření napomáhající zabezpečení vývozu a dovozu zařízení, technologií a materiálů, uskutečňovaných v souladu s touto dohodou.

Článek 4

Strany budou podporovat uzavírání kontraktů mezi příslušnými českými a ruskými organizacemi na jednotlivé služby v oblasti jaderného palivového cyklu, včetně dodávky uranového koncentráту, konverze, obohacování, výroby, přepracování, skladování a ukládání jaderných materiálů, a na příslušné přepravy spojené s těmito službami.

Strany budou podporovat výrobu čerstvého paliva v Ruské federaci pro české jaderné elektrárny z uranového koncentráту dodávaného českou stranou za podmínek stanovených kontrakty.

Článek 5

Při dodávkách jaderného paliva z Ruské federace do České republiky zabezpečí ruská strana (na požádání české strany) odběr vyhořelého jaderného paliva z českých jaderných elektráren pro následné přepracování v ruských podnicích. Produkty přepracování přitom vzniklé, včetně plutonia a radioaktivních odpadů, budou vráceny do České republiky v souladu s právními řády obou států, a za podmínek stanovených kontrakty.

Článek 6

Strany budou spolupracovat v zajišťování bezpečné přepravy jaderných materiálů a produktů přepracování v souladu s doporučeními Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) a mezinárodními úmluvami, jichž jsou smluvními stranami nebo účastníky, a podle platných právních řádů svých států.

Článek 7

Informace a dokumentace, získané v souladu s touto dohodou, mohou být jednou stranou předávány fyzickým nebo právnickým osobám třetích zemí pouze za souhlasu druhé strany nebo subjektů kontraktů uzavřených v souladu s touto dohodou.

Článek 8

Strany budou zdokonalovat spolupráci v oblasti:
státní regulace jaderné bezpečnosti a radiační ochrany a dozoru nad nimi;
radiační ochrany a jaderné bezpečnosti;
evidence a kontroly jaderných materiálů a fyzické ochrany jaderných materiálů a zařízení objektů jaderné energetiky.

Článek 9

1. Strany budou uskutečňovat jaderný vývoz v souladu s touto dohodou podle závazků, které vyplývají ze Smlouvy o nešíření jaderných zbraní ze dne 1. července 1968 a jiných mezinárodních smluv a ujednání.

Strany se ujistí, že předměty vývozu, které obdrží, jakož i jaderné a speciální nejaderné materiály, agregáty a zařízení, vyrobené na jejich základě či s jejich využitím:

- nebudou používány k výrobě jaderných zbraní a jiných jaderných výbušných zařízení nebo k dosažení jakéhokoliv vojenského cíle,
- budou podléhat kontrole MAAE po celou dobu jejich faktického použití na území České republiky, nebo pokud budou podléhat právnímu řádu České republiky, v souladu s dohodou o zárukách mezi vládou Československé socialistické republiky a MAAE o uplatnění záruk MAAE v Československé socialistické republice ze dne 3. března 1972,
- budou zajištěny opatřeními fyzické ochrany nejméně na úrovni doporučené MAAE,
- budou reexportovány (exportovány) nebo předávány s uvolněním z právního řádu států stran pouze za podmínek, uvedených ve shora uvedených písmenech a), b) a c). Pokud jde o uran obohacený nad 20 procent, plutonium či těžkou vodu, reexport nebo předávání vlastních předmětů vývozu se bude uskutečňovat pouze na základě písemného souhlasu stran.

Strany budou informovat MAAE o všech výše uvedených převodech a též se budou vzájemně informovat o statutu předmětů jaderného exportu, dokud budou podléhat právnímu řádu jejich států.

2. Strany nebudou používat zařízení a materiály dvojího užití a též příslušnou technologii, používané pro jaderné účely, nebo jakékoliv jejich reprodukované kopie, v kterékoliv činnosti směřující k vytváření jaderných výbušných zařízení a rovněž budou uvádět konečné uživatele, druhy a místo použití. Česká strana nebude používat tato zařízení, materiály a technologii nebo jejich kopie při činnosti v oblasti jaderného palivového cyklu, která nepodléhá zárukám MAAE.

Článek 10

Kompetentními orgány pro provádění ustanovení této dohody jsou:

za českou stranu – Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky, Státní úřad pro jadernou bezpečnost České republiky;

za ruskou stranu – Ministerstvo Ruské federace pro atomovou energii, Federální dozór Ruské federace pro jadernou a radiační bezpečnost.

Kompetentní orgány budou uskutečňovat každoroční konzultace, aby posoudily, jak jsou plněna ustanovení této dohody. Mimořádné konzultace budou svolávány na základě žádosti jedné strany nejpozději do 60 dnů ode dne odeslání tohoto požadavku.

Článek 11

Dohoda může být změněna nebo doplněna za souhlasu obou stran na základě písemné žádosti jedné ze stran. Jakákoliv změna nebo doplnění této dohody neovlivní práva a povinnosti vyplývající z kontraktů uzavřených v rámci a za podmínek této dohody, platných v době uskutečnění změny nebo doplnění.

Článek 12

Všechny spory, které mohou vzniknout v souvislosti s interpretací a plněním této dohody, budou řešeny především na základě jednání stran.

Článek 13

Tato dohoda nabývá platnosti od data výměny nót potvrzujících její schválení v souladu s platným právním řádem v příslušné zemi.

Za vládu České republiky:
Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Tato dohoda se uzavírá na dobu deseti let a automaticky se prodlužuje na další dvouleté období, pokud ani jedna ze stran písemně nevyrozumí druhou stranu do 12 měsíců před ukončením desetiletého nebo následujících dvouletých období o svém záměru vypovědět platnost této dohody.

Závazky stran podle článku 9 této dohody trvají po ukončení její platnosti, dokud předměty exportu v ní uvedené zůstávají na území nebo podléhají právnímu řádu státu strany, která tyto předměty obdržela.

Pokud jedna strana neplní ustanovení článku 9 této dohody, strany uskuteční konzultace s cílem odstranit vzniklé rozpory. V případě, že rozpory nebudou odstraněny, strany mají právo požadovat navrácení předmětů uvedených v článku 9.

Dáno v Moskvě dne 4. prosince 1994 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a ruském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Ruské federace:
Jurij Fjodorovič **Jarov** v. r.
místopředseda vlády

172**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 7. dubna 1995 bylo v Bruselu podepsáno Rozhodnutí č. 1/95 Společného výboru Evropského společenství a České republiky týkající se změn Rozhodnutí č. 1/93 (C) Společného výboru Evropského společenství a České republiky a Slovenské republiky ze dne 28. května 1993 o vývozu některých ocelářských výrobků z České republiky do Společenství, vyhlášeného pod č. 204/1993 Sb.

Rozhodnutí č. 1/95 vstoupilo v platnost na základě svého článku 3 dnem 7. dubna 1995.

Do českého překladu a anglického znění Rozhodnutí č. 1/95, jež je pro jeho výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu průmyslu a obchodu.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. v nařízení vlády č. 142/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády České republiky č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, ve znění nařízení vlády č. 78/1994 Sb.

V čl. I má úvodní věta správně znít: „Nařízení vlády České republiky č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, ve znění nařízení vlády č. 78/1994 Sb., se mění a doplňuje takto:“;

2. v nařízení vlády č. 143/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády č. 79/1994 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ozbrojených sil, bezpečnostních sborů a služeb, orgánů celní správy, příslušníků Sboru požární ochrany a zaměstnanců některých dalších organizací (služební platový řád)

Čl. I bod 7 má správně znít:

„7. V § 4 odst. 3 v úvodní větě se slova „dva roky“ nahrazují slovy „čtyři roky“.

V čl. I bodu 13 má poznámka č. 11) správně znít:

„¹¹⁾ § 3 odst. 1 a § 5 odst. 1 nařízení vlády č. 48/1995 Sb., o usměrňování výše prostředků vynakládaných na platy a na odměny za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech.“.

3. v oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně, uveřejněném v částce 29/1995 Sb.

V bodu 3 má místo „a Svazem průmyslu a dopravy České republiky, zastupujícím členy Odborového svazu hutnictví železa“ správně být „a Svazem průmyslu a dopravy České republiky, zastupujícím členy Odvětvového svazu hutnictví železa“.

Redakce

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad stolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefon (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dobrou kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,- Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., - Praha 5 - Smíchov, Elišky Peškové 14, tel. (02) 24 51 01 09 - Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 - Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšší v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. **Podávání novinových zásilek** povoleno Ředitelstvem poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povoleno RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.